

MEDJUGORJE HANGJA

2011. Október

Nr. 45

A Szűzanya

2011. szeptember 25 -i
üzenete

„Drága gyermekek! Arra hívlak benneteket, hogy ez az idő a tanúságtétel ideje legyen számotokra. Ti, akik Isten szeretetében éltek és megtapasztaltátok ajándékait, tegyetek tanúságot szavaitokkal és életekkel, hogy ez mások öröme és buzdítására legyen a hitben. Veletek vagyok és szüntelenül közbenjárom mindnyájatokért Istennél, hogy hitetek Isten szeretetében mindig élő és örömteli legyen. Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra.”

Medjugorje, 2011. október 2. Mirjana által adott üzenet

„Drága gyermekek, édesanyai szívem ma is imádságra hív benneteket, személyes kapcsolatra az Atyaistennel, a Benne való örömteli imára. Az Atyaisten nincs messze tőletek és nem ismeretlen számotokra. Fiamban mutatkozott meg számotokra és életet ajándékozott nektek, aki az én Fiam. Ezért, gyermekeim ne engedjétek a kísértésnek, mely el akar választani benneteket az Atyaistentől. Imádkozzatok! Ne próbálkozzatok Isten nélküli családdal és társadalommal. Imádkozzatok! Imádkozzatok, hogy szíveteket eláraszsa a jóság, mely Fiamtól származik, aki az igazi jóság. Csak a jósággal teljes szív értheti meg és fogadhatja el az Atyaistent. Továbbra is vezetni foglak benneteket. Különös módon kérlek benneteket, hogy ne ítéljétek el pásztoraitokat. Gyermekeim, elfelejtettétek, hogy az Atyaisten hívta meg őket?! Imádkozzatok! Köszönöm nektek.”

Mirjana a következőket mondta: Korábban sohasem mondtam. Nos, tudatában vagytok-e testvéreim, hogy Isten Anyja volt velünk?! Méltók vagyunk-e erre? Mindenki kérdezze meg önmagától. Azért mondom ezt, mert nehéz látnom a Szűzanya fájdalmát, hisz mindannyian csodát várunk, de nem akarunk csodát tenni önmagunkban.”

A tanúságtétel ideje

Ljubo Kurtović atya gondolatai a Szűzanya szeptemberi üzenetéhez

A 2011. szeptember 25-i üzenet:
„Drága gyermekek! Arra hívlak benneteket, hogy ez az idő a tanúságtétel ideje legyen számotokra. Ti, akik Isten szeretetében éltek és megtapasztaltátok ajándékait, tegyetek tanúságot szavaitokkal és életetekkel, hogy ez mások öröme és buzdítására legyen a hitben. Veletek vagyok és szüntelenül közbenjárok mindnyájatokért Istennél, hogy hitetek Isten szeretetében mindig élő és örömteli legyen. Köszönöm, hogy válaszoltok hívásomra.”

Az ember a természetéből adódóan Isten teremtménye. Mindazt, amink van, és ami vagyunk, Istennek köszönhetjük. Képére és hasonlatosságára vagyunk teremtve. Egy alkalommal, amikor Jézust törbe akarták csalni, megkérdezték tőle, hogy kell-e adót fizetni a császárnak?! Jézus kezében tartva egy pénzdarabot a következőt kérdezte: „Kinek a képe és aláírása van rajta?” Az válaszolták: a császáré. Jézus erre azt mondta: „Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és az Istennek, ami az Istené.” Ebben az összefüggésben mi is megkérdezhettük: „Kinek a képét és aláírását hordozzuk magunkon?” A válasz így hangzik: „Isten képe és aláírása vagyunk.” Pontosan ezért kellene megadunk Istennek azt, ami az Istené. Ez pedig mi magunk vagyunk, ajándékaink, képességeink, talentumaink. Mindazt, amit Tőle kaptunk, vissza kellene adnunk neki.

A nap melege ad az igazak és a bűnösöknek. Isten egyformán szereti az igazakat és a bűnösöket. Egyesek lelki leg felébrednek és felismerik Isten szeretetét és ajándékait, míg mások nem. Valóban furcsa és szokatlan, hogy az ember nem ismeri Teremtőjét és az Ő szeretetét, mely minden teremtménye által

megnyilvánul. Minden teremtmény Róla beszél.

Van egy történet, mely egy remetéről szól, aki, amikor a földeken ment keresztül, úgy érezte, hogy a fű és a virágok, melyeket letaposott megfedték Isten iránti hálátlansága miatt. Ezért botjával megütötte őket és azt mondta: „Csend legyen, hallgassatok: hálátlannak neveztek, azt ismételtetek, hogy Isten miattam teremtett benneteket, én pedig nem szeretem Őt... Megértettek benneteket, csend legyen, hallgassatok el; ne szidjatok többé.” A remetét a lelki éberség arra tanította, hogy a fű és a virágok Istenről tettek tanúságot, róla beszéltek.

A Boldogságos Szűz Mária üzenetében arra hív bennünket, hogy tegyünk tanúságot szavainkkal és életünkkel Isten szeretetéről és ajándékairól. Tanúságtételünk hitelesebb lesz, ha szavaink összhangban vannak életünkkel. Tanúságot tenni az tud, aki megtapasztalta, megélte Isten szeretetét vagy úgyis mondhatjuk, akiket megérintett Isten szeretete és irgalma. Isten szeretete és kegyelme sohasem lehet a mi személyes birtokunk, nem is a mi érdemünk, melylyel dicsekedhetnénk. Isten szeretete és kegyelme akkor gyarapszik bennünk, amikor készek vagyunk azt, megosztani másokkal. Isten szeretetéről tanúságot tenni nem lehet erőszakkal és mások gyözködésével; szabadon, szeretetben és alázatban kell odalépnünk másokhoz úgy, ahogyan Isten közeledik hozzánk.

Szűz Mária olyan tanúságtételre hív bennünket, melynek mások öröme és buzdítására kell lennie. Az Istennel való találkozás az emberben mindig örömet és új életet szül. Így a mi tanúságtételünk által is kell, hogy megszülessen másokban az öröm és az új élet, melyet Isten ajándékoz nekünk Fiában, a mi napjainkban is, Édesanyánk, Mária által.

Mindnyájunknak szüksége van arra, hogy életünkkel buzdítsunk, tanúságot tegyünk és példát adjunk. Jézus tanítványainak mennybemenetele előtt megbízást, feladatot adott, mondván: „Tanúim lesztek egészen a föld végső határáig.” És Istennek ma is tanúkra van szüksége. Arra hív bennünket, hogy Isten szeretetének tanúi és igazi örömeinek hordozói legyünk egymás számára. Arra vagyunk hivatva, hogy az emberek szívében megszüljük az Istent, miután mi magunk is megengedtünk Istennek, hogy megszülessen bennünk és napról napra újjászüljön minket.

Szűz Mária, Édesanyánk hozzád fordulunk imádságunkkal, aki hozzánk hasonlóan végig jártad az élet útját. A Mennyei Atya arra hívott meg, hogy Fiának édesanyja légy. Készségesen Igent mondtál erre a hívásra, noha nem is sejtetted, mi vár rád ezen az úton. Könnyörögj ki számunkra is bátorságot, hogy tudjunk előre haladni akkor is, ha nem látjuk mi vár ránk a távoli jövőben. Imádkozz ki számunkra Édesanyánk bátor lelkületet, hogy Isten gondviselésére támaszkodva egy lépéssel tovább tudjunk lépni, bízva abban, hogy Isten mindent a javukra fordít, az Ő szeretőknek.

Köszönjük Édesanyánk, Béke Királynője Isten szeretetéről tett tanúságot, jelenéseid által, az elmúlt harminc esztendőben. Hála Neked minden szóért és minden üzenetért, minden szívért, mely megnyílt édesanyai szavadra. Köszönjük Neked mindazokat, akik tanúságot tesznek köztünk való jelenlétekről. Hálát adunk azokért is, akik tanúságtétele által közelebb jutottunk Istenhez és megtapasztaltuk átforgató szeretetét és kegyelmét. Köszönjük mindazokat, akik mások tanúságtétele által fognak majd megtérni és új életre ébredni. Ámen.

Medjugorjei hírlevél

2011. július

Kedves Medjugorje-i gyermekek, dicsérjétek a Jézus Krisztust és Szűz Máriát!

Mirjana nagy tömeg előtt jelent meg a Kék Keresztnél 2011. július 2.-án. A jelenés után a következő üzenetet hozta el nekünk:

1. „Drága gyermekek! Ma Fiammal való egységre hívlak benneteket, nehéz és fájdalmas lépésre. Bűneitek teljes megvallására és meggyónására, a megtisztulásra hívlak titeket. A tisztátalan szív nem tud Fiamban és Fiammal lenni. A tisztátalan szív nem tudja a szeretet és az egység gyümölcseit teremni. A tisztátalan szív nem tud helyes és igazságos dolgokat cselekedni és nem tud Isten szépséges szeretetének példája lenni, azok számára, akik körül vesznek, és akik még nem ismerték meg őt. Ti, gyermekeim, lelkesedéssel, vággyal és várakozással telve gyűljetek körém, és én kérem a jó Atyát, hogy megtisztult szívetekbe helyezze a Szentlélek által Fiamat, a hitet. Gyermekeim, hallgassatok rám és gyertek velem.”

A Szűzanya távozásakor bal oldalán a sötétséget mutatta, a jobb oldalán pedig a keresztet aranyló fényben.

2. 2011. június 25.-én Ivanka és családja jelenést látott házukban. A jelenés 8 percig tartott. Utána Ivanka így szólt: „Szűz Mária értesített minket első titkáról.” A jelenést így fejezte be: „Gyermekeim, részesüljétek anyai áldásomban.”

A 70-es években, Németországban történt a következő eset. Monica 17 éves volt, mikor elvesztette az édesanyját, akit nagyon szeretett. Egyedül maradt 3 testvérével és az édesapjával, aki egy protestáns mérnök volt Bonn közelében. Monica gyűlölte az apját. Na-

gyon keveset kommunikált a gyerekeivel, ezért hidegnek, ridegnek és érzéketlennek gondolták.

Mivel nem tudtak egy hullámhosszra kerülni, 17 évesen elköltözött a tanulmányaira hivatkozva. 20 évesen egy komoly isteni élményben volt része a hálósobájában, és hatalmas szeretetet táplált Jézus iránt. Mivel voltak protestáns testvérei, értette, hogy a szeretet és a megbocsátás Isten Tízparancsolatának a része, tisztelned kell édesapád és édesanyád, így ő sok kísérletet tett arra, hogy így legyen.

Alkalmanként felajánlott egy nyaralást az apukájának a gyönyörű svájci hegyekben. A csodálatos táj szívében fellelte az igazságot az apja szívéből, és megszerette őt. Értette, hogy a szenvedés a gyerekkora miatt volt. Arra erőltette magát, hogy a kapcsolatuk pozitív legyen ahelyett, hogy folyamatos feszültség legyen közöttük.

Csakugyan félt a saját hibáitól, ez az egy közös tulajdonság volt benne és az apjában; és elkezdett bocsánatért esedezni. Imádkozott és lassan rájött, hogy apa nélkül egy gyerek képes félelemben élni. Aztán egy szerencsés esemény történt. Az apukájával és a barátaival volt (akiket szeretett, eljött Kelet Németországból a berlini fal felhúzásakor) amikor az apja megváltozott.

Más környezetben az apja sebezhető, nyitott és egyértelműen önmaga volt. Monica észrevett mindent a szenvedéseiből, ugyanis száműzték és arra kényszerítették, hogy kemény legyen a túlélés érdekében.

Megértette, hogy a gyerekek hogyan tudják hirtelen visszautasítani szüleiket, és márvány keménnyé tenni őket. Monica szíve megnyílt „ismeretlen” apukája felé és végül egy párbeszéd zajlott le közöttük. Amikor 26 éves volt, egy idősoththonban dolgozott mint ápolónő.

Éjszakai műszakban volt, és gyakran egyedül találta magát szolgálatban. Minden 2 hétben meglátogatta az apukáját. Aggódott a magánya miatt.

77 éves koráig az apja jó egészségnek örvendett, és semmilyen orvosi kezelésre nem szorult. Egy éjszaka hirtelen kórházba szállították.

Ugyanekkor Mónika éjszakai műszakban dolgozott, mikor hirtelen egy erős érzés ragadta meg. A szíve mélyén tudta, hogy azonnal az apja közelébe kell lennie. Pirkadatkor autóba ült, és megállás nélkül, esőben és ködben két órán keresztül vezetett. Menet közben a lelkiismeretével küzdött: „Örült vagyok, később is láthatnám az édesapámat, mért kell odamennem most?”

Megérzése mindennél erősebb volt. Érezte, hogy ez a találkozás az apjával fontos lesz, ezért imádkozni kezdett. Mikor Bonnba ért, ahelyett hogy a kórházba ment volna, ösztönzést érzett hogy először az apja lakásába menjen, anélkül hogy tudta volna miért. A ház üres volt. Mónika a szekrény irányába sétált, kihúzott egy fiókot, és egy ismeretlen okmányt talált ott. Magához vette, majd gyorsan a kórházba ment. Apjával együtt kinyitották a dokumentumot, és találtak egy naplót, ami az apjájé volt fiatal korában.

Egy olyan túra történetére bukkantak, amin a barátaival volt, az 1940-1945-ös háború alatt 17 évesen. Aznap a hegy tetején, az apa és barátai a teremést csodálták, mintha Isten dicsőségét látták volna. A történet rendkívül megható volt, ami Mónikát és az apját is sírásra készítette. Mónikának egy pillanatnak tűnt az egész. A látogatás azonban már három órája tartott. Az apa-lánya kapcsolat mélyebb lett, és megtörtént a szívek igazi cseréje.

Mónika megkérdezte őt arról, hogy odaadná-e az életét az Úrnak. Az apja

elfogadta, és először imádkoztak együtt. Míg nem tudta, hogy lehet imádkozni, megkérte lányát, hogy mondja ő az imát, és ő ismételte utána. Mónika spontán imádkozott, hisz a Krisztusi lélek megihlette őt. A szívek nagy egyesülése szintén az alatt az ima alatt fejlődött.

Előnyt kovácsolva a helyzetből Monica közölte apjával, hogy mennyire szereti, és mennyire hálás neki. Kicsit olyan volt mint egy szerelmi vallomás, józan, de őszinte. Bocsánatot kért mindazért a fájdalomért amit a hozzáállása miatt okozhatott neki. Aztán a szobatarisa visszatért, és az apja elvezette a lányt az ajtóhoz. A messzeségből integetett neki és Monika felfigyelt egy öt körülvévő fényre. A lány örömteli volt és visszament dolgozni. Három nappal később egy telefonhívást kapott a testvérétől, amiben megtudta, hogy apja meghalt, nagyon békésen, egyedül.

Monica most már katolikus. A útja a megbocsájtáshoz biztató! Vannak pillanatok, amikor úgy érezzük képtelenek vagyunk megbocsátani olyan embereknek akik bántottak bennünket. De nem ajánlja fel Isten mindannyiunknak a kegyelem és béke ösvényét? Viszont ez az, amit csak térden állva szívből jövő imádkozással találhatunk meg. Ez a megbékélés Monica és édesapja között gyönyörű, de még szebb, ahogy Monica hallgatott a Szentlélekre és hagyta, hogy vezesse őt, anélkül, hogy figyelembe vette volna a taszító érzéseit az apjával kapcsolatban. Túlságosan nagymértékben függünk az érzéseinktől; túl sokat beszélünk róluk; túl sokat ítélkezünk; „Töprengünk” és azonnal a gonosznak magyarázunk; szomorú történetekből táplálkozunk. De boldogok azok akik meghallják Isten suttogását a szívükben, és engedik a megbocsájtás virágát virágozni, csírázni még a koszos szemét között is. A piszkunk el fog távozni, de a virágok és ezek gyümölcsei megmaradnak. Mert Istentől származnak.

A 30. Évforduló napján óriási tömeg gyűlt össze Podbrdon a Szűzanya jelenésén Ivánnal, 11 órakor. A jelenés után Iván kifejtette mély érzéseit: „Ma 30 éve hogy a Szűzanya velem van és az iskolájában vagyok, a béke és szeretet

iskolájában, azóta ez egy nagyon fontos dolog az életemben és kivételes dolog nekem. A Szűzanya eljött ma éjjel hozzánk arany ruhában, három angyallal. Nagyon boldogan és örömmel telve jött. Az elején, mint mindig, most is üdvözölt mindnyájunkat Anyai köszöntésével. „Dicsértessék Jézus, a drága Fiam.” Aztán ezt mondta:

Kedves gyerekeim, ma veletek ünnepelek én is. Örömmel hívlak titeket ma: Fogadjátok hát el az üzeneteimet és éljétek meg őket. Talán életre kelnek. Tudjátok, kedves gyermekeim, hogy én veletek vagyok, hogyha a legnehezebb is nektek, hogy bátorítsalak és megvigasztaljalak titeket. Hogy én közbejártam a Fiam előtt mindnyájatokért. Továbbá, kedves gyermekeim, imádkozzatok, és ne féljétek. Félelem nélkül kövessetek engem. Köszönöm kedves gyermekeim, hogy ma ismét elfogadtátok hívásomat, ismét elfogadtátok az üzeneteimet, és azok szerint éltek.

Egy zarándok ezt kérdezte Svetozar atyától (ferences pap Medjugorje-ban): „Mit mondanál egy olyan embernek, aki minden nap imádkozik és szeretne a családjával együtt imádkozni, de a családja megtagadja, hogy vele imádkozzon?”

Az atya ezt kérdezte: „Te vagy ez az ember?” „Igen” - felelte a férfi. Az atya így válaszolt: „Te a szentséghez vezető úton jársz.”

A Szűzanya ezt az üzenetet küldte néhányszor a hegyen: A Sátán ma jobban, mint valaha, el akarja pusztítani a családokat. Ez az, kedves gyerekek, amiért imádkozzatok a családotokkal, és a családotokért.

Ez az üzenet életbevágó! Számos zarándok megtért a Medjugorjéból való hazatérés során.

Néhányan nehézségekbe ütköznek, és néhányan elveszítik békéjüket, amikor családtagjaik megtagadják, hogy velük együtt imádkozzanak. Mindezek ellenére nem veszíthetik el a békét! Szívünk békéjének nem a mások hozzáállásán kéne függnie (ezt soha nem kéne hagynunk!) Ez Istentől függ, aki egyedül az imában ad igaz békét. Isten mindig készen áll, hogy üdvözítsen és megáldjon minket. A mi tanúságtételünk a rendíthetetlen békéről a hullámok közepén is meghozza majd gyümölcsét.

Egy nagyon értékes leckét tanultam meg itt a látnokokon keresztül: a Szűzanya csak egyetlen dolgot kér tőlünk, hogy éljünk az üzenetei szerint, tegyük a kötelességeinket (imádkozzunk otthonunkban minden nap), és ő is elvégzi majd a feladatát.

Egészen addig, amíg elvégezzük kötelességeinket, addig békében fogunk élni, a többi már nem ránk tartozik. Jézus és Mária maguk gondoskodnak a többiről. Ez a teher túl nehéz lenne számunkra. A teljes bizalmunk irántuk lényeges; ez siettetni fogja a kegyelem elnyerését a családban.

A vakációk alkalmasak az imatalálkozásokra és csodás átalakulásokra amiket az ima okoz, és a Boldogszöny segíteni fog, hogy elnyerjük a kegyelmet.

Legkedvesebb Gospa, kérlek, add meg nekünk a szeretet bölcsességét. Talán majd lesznek olyan pillanataink, amik isteni áldást hoznak családunkra.

Emmanuelle Növr

Medjugorjében kezdett új, imádságos életet a divatmodell

Magyar Kurír cikke 2011.10.05.

A lengyel színésznő, modell és televíziós műsorvezető Ania Goleđzinowska csillogó karrierjét feladva Medjugorjéba költözött, ahol életét az imádságnak szenteli.

Silvio Berlusconi olasz miniszterelnök unokaöccsének barátnője szeptemberben a Catholic Heraldnak nyilatkozva elmondta, hogy az első medjugorjei útra egy barátja fizette be. „Szinte allergiás voltam a papokra és az egyházra. De az az első út annyira megváltoztatta az életemet, hogy a következő két évben nem volt nyugtom: rájöttem, hogy az életem egy illúzió, és sohasem voltam igazán boldog. Depresszióba estem. Nem vágytam többé a csillogó életre. Aztán egyik reggel felhívtam egy barátomat, és megkértem, szerezzen nekem szállást Medjugorjében. Két bőrönddel jöttem el Olaszországból; nem szóltam senkinek. Három hónapja vagyok itt. Június 25-étől kezdődött volna egy munkám Szardínián a milliárdos Flavio Briatore klubjában, de mivel ugyanez a nap volt a medjugorjei jelenések 30. évfordulója, felmondtam a szerződést, és maradtam. Egy máriás közösségben élek papokkal és szerzetesnőkkel együtt.”

A kérdésre, hogyan telnek napjai, az egykori színésznő elmondta: reggel öt órakor kelnek, felmennek a Jelenések hegyére, ahol elimádkozzák a rózsafüzért. Hazatérve reggeli ima, majd szentmise következik, utána munka: takarítás, vasalás, krumplihámozás, majd újabb rózsafüzér. Délután pihenő, este hatkor megint közös ima. „Régi barátaim nem értik, hogy lehetek boldog, miközben olyan munkát végzek, mint korábban talán a házvezetőnőm. Pedig úgy érzem, soha nem voltam ilyen boldog. Bármit teszek, mindennek örülök. Érzem, hogy szeret Isten és szeretnek a többiek; nem kell másnak álcáznom

magam, mint aki vagyok. Tudom, hogy nem a haszonért szeretnek, hanem azért, aki vagyok. Mindent hátrahagytam. A Gondviselés öltöztet, sokszor a zárándokok által itthagytott ruhákba, mert a sajátjaim nem illettek ehhez a helyhez. Ide nem jöhettek Chanel cipőben...”

Barátja, Paolo Enrico Beretta először megdöbbsent, de aztán szeretettel elfogadta Ania döntését. „Ő az egyetlen férfi, aki mindig tisztelt. Bár három éve jártunk, a kapcsolatunk tiszta volt; talán éppen ezért annyira mély és őszinte. Elhatároztam, hogy alapítok egy „Tiszta szívek” nevű szervezetet azok számára, akik – Istent és saját magukat tiszteletben tartva – tisztán akarnak élni a házasságig. Ennek jeleként minden tag számára gyűrűt kap.”

Ania nem sajnálja, hogy korábbi életében sok olyasmit tett és élt át, amit Medjugorje után nem tenne. „Mindazt, ami jó és ami rossz volt a múltamban, át kellett élnem ahhoz, hogy ma tanúságot tehessek arról, hogy az ember képes megváltozni, és hogy az igazi élet valami más. Jézus nem az egészségesekért,

hanem a bűnösökért jött el és halt meg. Én vagyok a legbűnösebb. Nem szeretném elveszíteni a kiváltságot, hogy az Úr irgalmát élvezhetem. Mostani életem nem menekülés; hat éve nem nyúltam droghoz. Tudom, hogy az igazi küzdelem kint van az életben. De most meg kell erősödnöm lélekben, hogy aztán másokon segíthessek és harcolni tudjak az Úr küzdőterén.”

A kérdésre, hogy mit üzen Medjugorjéból az embereknek, Ania így válaszol: „Három dolgot: szeressenek, bocsássanak meg, és ne ítéljenek. Ahogy mi is azt szeretnénk, hogy megbocsássanak nekünk, ugyanúgy a másoknak is joga van, hogy kapjon egy második esélyt. Bocsássunk meg, de ne a másikért, hanem magunkért: minden gyűlöletet és a neheztelést ki kell vetnünk a szívünkéből, mert Isten csak így tud működni bennünk. Másként nem tudja hová helyezni a számunkra előkészített kegyelmeket. Aki pedig eljön Medjugorjéba, ne napcsodát és más csodákat várjon. Az igazi csoda az, hogy elindulunk. A Szűzanya gondoskodik a többitől. Nyissuk ki a szívünket!”

Medjugorjei hírlevél

2011. augusztus

„Drága gyermekek! Ma arra hívlak benneteket, hogy a Szentlélek által szülessetek újjá az imában és váljatok új néppé Fiam mellett. Egy néppé, amely tudja, hogy ha elveszíti Istent, önmagát veszíti el. Egy nép, amely tudja, hogy a szenvedések és megpróbáltatások ellenére, Istennel biztonságban van és megmenekül. Arra hívlak benneteket, hogy gyűljetek össze Isten családjában, és erősödjetek meg az Atya erejében. Egyedül nem állíthatjátok meg a rosszat, amely uralni és lerombolni akarja a világot. De Isten akarata szerint, mindannyian együtt Fiam oldalán, mindent megváltoztathattok és meggyógyíthatjátok a világot. Hívlak benneteket, hogy teljes szívetekből imádkozzatok pástoraitokért, mert Fiam választotta ki őket. Köszönöm nektek.”

A jelenés után, Mirjana azt mondta, hogy Szűz Mária nyomatékosította az „ők” szót, amikor a mi pástorainkról szólt.

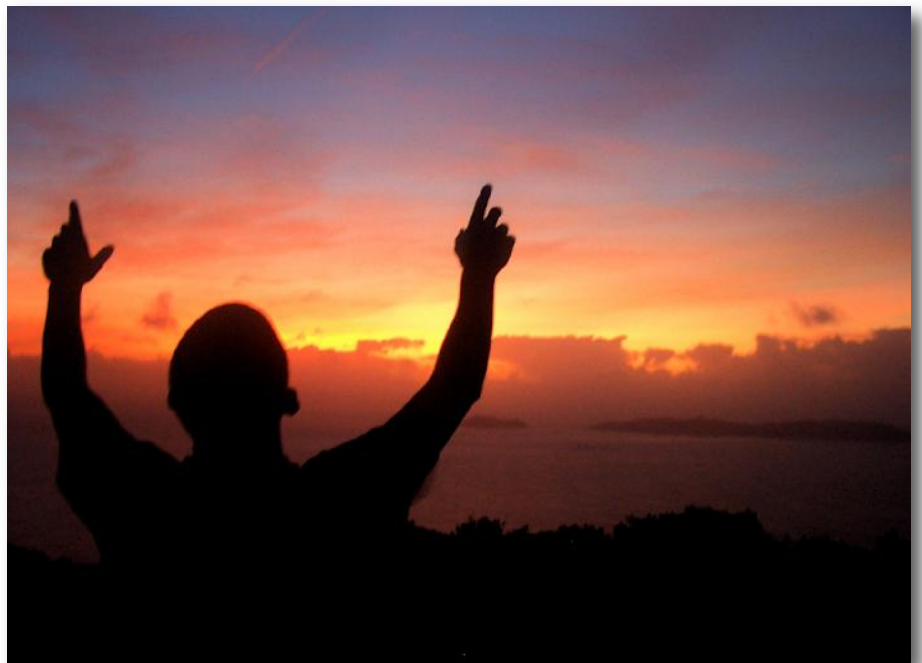
2. Az ima rejtett ereje. A barátom Sophie, pszichiáternek tanult Franciaországban. Tanulóként volt neki egy nagyon különleges találkozása Istennel, Medjugorje-ban, és az élete megváltozott, Krisztusnak szentelte.

Egy nap miközben gyakorolt a kórházban, ő egy professzorral volt, aki arra tanította a diákokat, hogy hogyan kell viselkedni azokkal a betegekkel akik pszichiátriai betegségben szenvednek. A szobában volt két másik tanuló. A professzor hívott egy férfit, aki egy másik pszichiáter betege volt több éve. Amikor a beteg látta, hogy a szokásos orvos nem volt ott, megijedt és nagyon izgatott lett. Az orvos elmagyarázta neki, hogy ő helyettesíti kollégáját, míg ő nyaral és meghívta a beteget, hogy beszéljen vele, mint rendszeres orvosa. De a beteg örült volt, és ezt mondta: „Semmit sem fogok neked mondani!”.

Számos nyugtatási kísérlet után észrevette, hogy a betegen nincs hatása és ezt mondta neki: „Mivel nem akar beszélni hozzám, ezért megkértszerezem a gyógyszer mennyiségét.” A férfi szörnyű rohamba kezdett, sértegetni kezdte az orvost és erőszakos lett. A barátom azt gondolta: a férfi meg fogja ölni az orvost. Szembesülve ezzel a helyzettel, ami nagyon rossz kimenetelű lehetett volna, tökéletesen cselekedett. Imádkozni kezdett a szívéből, elmondva egy gyönyörű imádságot, ami a Szűzanya-

távozása után, a pszichiáter a diákok felé fordult és mondta: „Láttátok ezt a különös változást?” (A legbetegebb közülük nem feltétlenül a páciens volt!) Természetesen Sophie nem vallotta be, hogy ő igazából előtte is imádkozott, de aznap tapasztalta meg a hihetetlen erejét az imának. Emellett ez az esemény egy fordulópont volt a munkájában, mint pszichiáter és a betegeivel való kapcsolatban is. Nem felejt el imádkozni értük.

Igazából minden embernek van egy

hoz szól, aki a kigyó fejét zúzza szét. Az imádság során a férfi nagyon gyorsan lenyugodott mindenki meglepődésére.

A beteg a tömeghez fordult és ezt mondta Sophienak: „Szerencsére vannak emberek akik imádkoznak!” Ezután békésen elment.

Áldott Anyánk mondja Medjugorje-ban: „Kedves gyermekeim, ha tudnátok milyen értékesek az imádságaitok, akkor állandóan imádkoznátok!” A beteg

lelki antennája és azok az emberek, akiket mi „betegeknek” tekintünk, gyakran sokkal érzékenyebbek a spirituális valóság iránt. Egy ember lelke mélyebben van, mint az élet fizikális vagy mentális alkotóelemei. Ezért akármilyen lelki baja, nagy tiszteletet érdemel.

3. A test és az elme pihenése. Üzenetében július 25-én, a Szűzanya pihenni hív minket, de „az Isten szeretetében”.

Sophie vallomása rávilágít egy elfelejtett valóságra: az ima békét hoz! Megnyugtatja a testet és a lelket. A teljes szívből jövő ima összegyűjti és egyesíti minden erőnket, hogy az ember megújultnak érezze magát. Csak Isten tud regenerálni minket, mert ő az egyetlen, aki a lét minden részét létrehozza és összeállítja végtelen szeretettel. Az imák töltik ki legmeghittebb vágyainkat. Az ima összehozza, egyesíti, kitölti, harmonizálja az összes emberi képességet. Jó lenne, ha a vakáció néhány nap visszavonulást és a természet csendjét tartalmazná. A munkában az egyszerű kis szünet nem elég, hogy mély nyugalomban legyen a lényünk, mert a lelki üresség, aggodalmak instabillá teszik az embert. A lelki üresség miatt, sok fiatal él távol a szívétől. A zaj és a zene kötelékében, kétségbeesnek attól a gondolatától, hogy az elektronikus eszközökön kapott információáradatban lemaradhatnak valamiről. Számukra ez olyan, mint egy újfajta drog, amelyet a Gonosz

használ. Az ima, éppen ellenkezőleg, építi őket, mert az ő létük minden elemét a megfelelő helyre teszi, megfelelő az összhang, ahova a Teremtő helyezte őket.

4. Az Ifjúsági Fesztivál és az esti program. Köszönhetően a Medjugorje MIR Központnak, több ezer ember követte az egész Ifjúsági Fesztivált „élőben”. A plébánia továbbra is sugároz az interneten 3 órás esti programokat (18:00-21:00 nyáron, 17:00-20:00 télen, helyi idő szerint), ez fogható: www.medjugorje.hr

A Fesztivál megint csodálatos volt. Az ünnepegeknek, daloknak, tanításoknak, tanúságtételeknek és a beszédes jókedvnek a magas színvonala az, amely fiatalok ezreit vonzotta több mint hatvan különböző országból. Nagy számban jöttek papok segíteni, meghallgatni, és gyóntatni. Augusztus 4-én 501 pap koncelebrált misét. Vendégül láttunk 8 fiatalembert házunkban Beit Lehemben / Betlehemben. Változásu-

kat napról napra észre tudtam venni. A szívük napról-napra nyitottabb lett. Végre igazi táplálékot kaptak és ösztönösen tudták azt, hogy a napi tanításokon keresztül az igazságban részesültek. A legtöbbjük meggyőződött minket arról, hogy otthoni nehézségeik, abból eredtek, hogy a világ egyre jobban taszította el őket Istentől. Ezért rádöbbenetek arra, hogy nem szabad elszigetelve maradni hitükben, hanem egyesülniük kell, hogy képesek legyenek támogatni egymást. Miasszonyunk a szívek találkozásának helyének nevezi Medjugorjét, és valójában ez történik itt!

A fesztivál alatt, a bécsi Schönborn kardinális egy üzenetet küldött minden jelenlévő fiatalnak, hogy kifejezze bensőséges kapcsolatát velük, és hogy ösztönözze őket Krisztus követésére.

Legdrágább Gospa, olyan emberek szeretnénk lenni, akik Istennel alkotnak közösséget, és élvezik az Ő szeretetének biztonságát, amelyik az egyedüli igaz biztonság! *Emmanuel Nővér*

Egy Habsburg, aki Medjugorjéba költözött

Magyar Kurír cikke 2011.10.17.

Milona von Habsburg-de Rambures több mint 25 éve járt először Medjugorjében. A látogatás során meghatározó élményben volt része, ami oda vezetett, hogy néhány évvel később családjával együtt a boszniai faluban telepedett le.

Milona von Habsburg-de Rambures egy interjúban elmondta: szüleivel Európa-szerte több Mária-jelenés helyszínén is járt, például Fatimában, de egyik sem tett rá igazán mély benyomást. Az a három nap azonban, amelyet huszonegy éves korában Medjugorjében töltött, végül oda vezetett, hogy feladta a kényelmes genfi életet, és családjával együtt immár hosszú évek óta a boszniai faluban él.

„Amint megérkeztünk, érezni lehetett valamit a levegőben... később tudtuk meg, hogy éppen a jelenés perceiben érkeztünk. Később egy személyes találkozáselményem volt. A hegytetőn, ahogy letekintettem a völgyre, egyszerre valakinek a jelenléte vett körül; beborított, akárcsak egy palást. Egy szem-pár átható tekintetét éreztem, amely a lelkem mélyéig hatolt, és – ami azelőtt sohasem történt – megláttam az egész életemet és azt, hogy mennyit ért. Nem volt benne ítélet, csak teljes igazság. Aztán kérdések jöttek: hogyan éltem addig, és miért volt oly messze az életem attól, amit Isten várt tőlem. Nagyon szerettem volna visszaadni neki az egész életemet” – idézi fel Milona a sorsdöntő pillanatokat.

„E felejthetetlen találkozás után boldogan mentem vissza a családomhoz. Megütözköztek, úgy látták, egészen megváltozott az arcom, a tekintetem. Édesanyám annyira megrendült, hogy így imádkozott: a Tiéd lehet, de hadd maradjon még egy kicsit velünk! – E naptól fogva a hit a legfontosabb az életemben. Nem tudnék élni a napi szentmise

nélkül. Siettem győnni, hogy azonnal megszabaduljak mindattól, ami elválaszt az Egyetlentől.”

Milona az évek során sokszor tolmácsolt Slavko Barbaric atyának és a látnokoknak; nevéhez fűződik a legszegegyebb – elsősorban afrikai – országokban élő gyermekek étkeztetését és iskoláztatását támogató Mary's Meals karitatív szervezet létrehozása.

Milona von Habsburg-de Rambures elismeri, hogy a medjugorjei jelenéseket még nem hitelesítette az Egyház – ugyanakkor, mint mondja, számos jó gyümölcsük látható a zarándokok és a látnokok életében. Utóbbiak – immár negyvenes éveikben járva – valamilyen izzó szeretettel, lankadatlan hűséggel ragaszkodnak a Szűzanyához, és üzenetei szerint élnek. „Kérlek, ne ítéljétek meg papjaitokat!”; „Mindig számíthatok égi Édesanyátokra”; „Mindig Isten legyen a legfontosabb az életemben!” – emel ki közülük néhányat, figyelmeztetve a böjt, a szentgyónás és az imacsoportok fontosságára – írja az *Inquirer News*. *Magyar Kurír*

Medjugorjei hírlevél

2011. szeptember

Kedves Medjugorjei Gyermekeim! Dicsértessék Jézus és Mária!

2011 szeptember 2-án Mirjana a következő üzenetet kapta a Szűzanyától:

Kedves Gyermekeim! Teljes szívvel és az Atya iránti szeretetből adtam nektek Fiamat, Jézust és most újból nektek adom Őt. Ő vezetett az úton és tett titeket testvérekké. Ne csukjátok be szíveiteket az igazság, a szeretet és a remény előtt! Körülöttetek minden mulandó, és minden szétesik, csak az Isten dicsősége marad. Ezért tagadjatok meg mindent, ami eltávolít az Úrtól, imádjátok Őt, mert Ő az egyedüli, örök Isten. Én veletek leszek, és különösen a pásztoraitokért imádkozom, hogy legyenek Fiam méltó képviselői, és hogy szeretettel vezessenek benneteket az igazság útján.

A személyes vélemények fegyverek, melyeket a Sátán gyakran használ arra, hogy zűrzavart keltsen az egyházban. Ne értsetek félre, nem rossz az összes vélemény. Isten azt akarja, hogy használjuk az eszünket, hogy értelmezzük a bizalmat. Az egyház nem átnevelni, vagy befolyásolni próbál minket, hanem csak segít használni az eszünket, amit az Úrtól kaptunk, hogy közelebb kerüljünk az igazsághoz. Az Úr azonban jogot adott az egyháznak hogy tanítson a nevében, és megígérte hogy ebben segítségére lesz a Szentlélek. A hivatalos tanítási módszerek megkérdőjelezésével magát Istent kérdőjelezi meg.

Ez a fő veszély, melyet 16. Benedek pápa relativitásnak hív. Minden relatív válik. A szabadság örve alatt felállítom saját véleményem a dogma egyes pontjain, anélkül hogy figyelembe venném az Úr szavait, vagy az egyház tanítását. Csak azért, mert valaki nem hisz

a Sátánban, az nem jelenti azt, hogy az nem létezik. Ha maga Jézus beszél róla az evangéliumban, a kérdés fel sem merül.

Ha valaki szerint lehetséges, hogy két keresztény együtt éljen házasságon kívül, az érvényteleníti Krisztus szavát vagy Isten parancsolatait, amelyek viszont elfogulatlanok. Manapság mindenki aszerint „építi” fel saját hitét, hogy mi kényelmes és ésszerű neki. Ez többé nem kinyilatkoztatott igazság, hanem annak elferdítése, egy egyszerű, személyes vélemény. Az egyház arra való, hogy megtartsa a bizalom igazhitőségét. Ezért fontos, hogy mindig utaljunk az egyház tanítására amikor a dogma bizonytalanságban van.

A jelenés kezdetén a Szűzanya megkérte a papokat: Tegyétek azt amit az egyház elvár tőletek. Szeptember 2-án így imádkozott: „pásztorok, vezessetek minket az úton szeretettel az igazság felé!” Ez a mi békénk, a kigyógyulásunk az összezavarodottságból. A keresztényeknek ott van a Biblia a bizalmukra való hivatkozásul. Ugyanúgy, mint a szentek tanításai, és az egyház apái. Mindenkinek, aki hűséges, hozzáférése van ezekhez a kincsekhez.

Rengeteg szükségtelen kérdés elkeverülhet, ha a katolikusok úgy tanulnak a katolikus hitet, mint egy számítógép működését. Senki sem tagadja a fizika törvényeinek működését a számítógépben. Miért utasítanak el Isten tanításait arra fogva, hogy szeretünk máshogy gondolkodni? Az ellenség azt akarja, hogy azt higgyük, hogy szabályok nélkül élünk, azonban csak csapdába akarja keríteni, és szétválasztani a hívőket.

A Katolikus Egyház Katekizmusában tisztán olvashatunk a katolikus hit alapvető pontjairól, főként a Tízparancsolatról. A Tízparancsolatot Isten lelki boldogságunk forrásaként adta. Isten azt szeretné, ha mi boldogok lennénk. A héber bibliában az Élet Szavának nevezett szabályok nem akadályok. Isten ismeri szívünket és vágyainkat, apánként szeret minket. Próbál megóvni minket attól, hogy önmagunkat sebezük, és próbál minket elvezetni a létező legnagyobb boldogságba a mostani és következő életünkben.

Minden családnak szüksége van a Bibliára. Így, amikor egy erkölessi, vagy elvi kérdéssel állunk a pap vagy egy másik hívő katolikus elé, világosnak kell lennünk, hogy az Egyház tanításait keressük, és nem az ő személyes véleményüket. Ezáltal ugyanabban az apostoloktól eredő hitben részesülünk. A személyes vélemények egyéniek és végtelenek, csak a hitünk egy.

Szűz Mária azt mondja: Gyermek, legyen erős hitetek!

3. Minden összedől? A Szeptember 2-i üzenet nagy jelentőséggel bír. Nem szabad figyelmen kívül hagyni! Egy beszélgetést juttatott eszembe Vickával. Miután hallottam beszélni a családok helyzetéről, megkérdeztem: „Vajon Gospa törődik-e ma a családokkal? Néhányuk széthull!” Vicka válaszolt: „Nem csak a családok, minden széthull!”

Ami ideiglenes, az elmúlik, Isten dicsősége örök. A legfontosabb arra tá-

maszkodni, ami nem múlik el. Szűz Mária arra kér minket, hogy cselekedjünk. Képzeld el egy építésszt, aki egy várost tervez. Minden képességét felhasználja, amikor elhelyezi az utakat, utcákat, főépületeket, a városházát, a sportpályákat, piacokat, parkolókat, bevásárlóközpontokat stb. Amikor minden a helyén áll, elgondolkozik: „Hová is tehetném a városközpontot?”. Késő barátom. Hisz az a város szíve. Csakis azután, a közepétől kiindulva szabad elkezdeni megtervezni a többi. Az építészek így újra kell kezdenie előről.

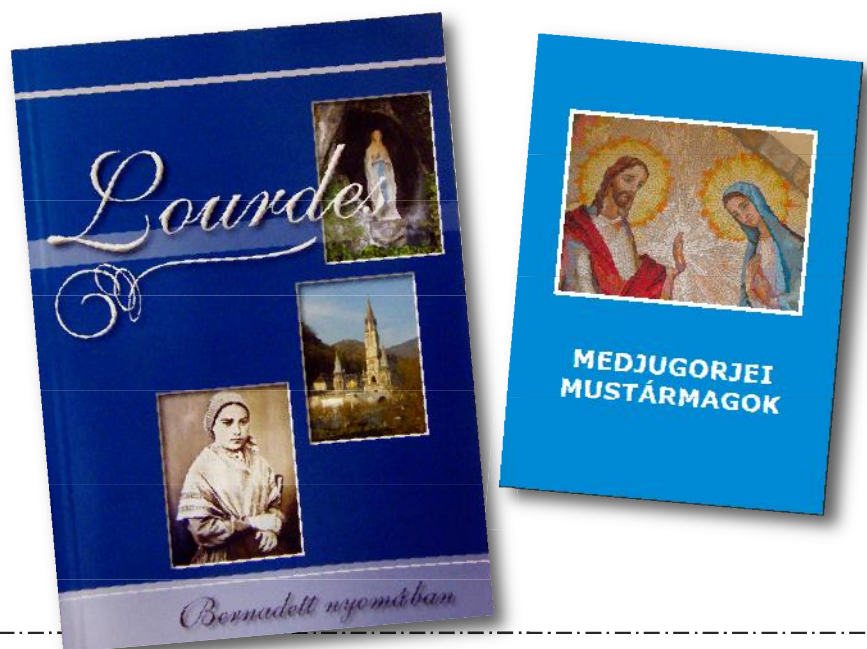
De hiszen ugyanezt a dolgot cselekedjük, befolyásolva állunk a körülöttünk lévő pogány világ által. Először szervezzük meg az életünknek földi szempontjai közül sorba mindegyiket: család, munka, tanulás, egészség, vakáció, kapcsolatok, sportok, lakhely, kölcsönök stb. Aztán egy napon azt kérdezzük magunktól: „Hol fogok időt találni Istenre? Nincs Rá időm! Elren-

Kedves Olvasóink!

A Medjugorje Hangja újság 2011. július-augusztusi számának mellékleteként megjelent a **Medjugorjei mustármagok** című kiadvány. A 72 oldalas A6 méretű könyvet a medjugorjei atyák gondolataiból állítottam össze. Témái: az imádság, a megtérés, a szentmise, a Szentírás és a bőjt, kiegészítve a hit, a béke és egyéb gondolatok címmel. A könyv ára: 400,- Ft, + postaköltség.

Még kapható a **Lourdes Bernadett nyomában** című A5 méretű 64 oldalas könyv is, amely a Medjugorje Hangja újságban részenként jelent meg. A könyv ára: 500,- Ft + postaköltség.

A könyvek megrendelhetők az alábbi címen: medjhang@gmail.com.

deztünk mindent nélküle! Ez az, amit Szűzanya mond nekünk: „Minden után tetted Istent az utolsó helyre”.

Itt az idő, hogy megmozdulj! A lépés azon alapul, hogy megmozgatsz mindent és mindenkit (ami okozhat egy ideiglenes zavart) és végül tedd Jézust a középpontba, oda, ahová való. Ezután érezve Jézus jelenlétét, engedd meg nekünk, hogy átszervezzük életünket úgy, hogy a földi elemek közül mindegyik a központtól függjön. Ez minden, amitől kereszténnyé válhatunk! Ekkor kövesd, amire a legjobban vágyunk: Minden az életünkben Jézus köré központosul, elhelyezkedik Isten áldása alatt, ahelyett hogy az áldása NÉLKÜL legyen.

Szűz Mária mondja nekünk: „Kicsi gyermekek, sokat dolgoztok, de Isten áldása nélkül!” (2011. május 25-e). Hajlamosak vagyunk arra, hogy panaszkodjunk - ez vagy az nem működik az életünkben. Azt gondoljuk, hogy miniket nem áldanak meg, az imáinkra nem adnak választ úgy, ahogy szeretnénk. Igazán akarjuk Isten áldását, a családjainkon, a munkánkon, stb.? Égi Édesanyánk, aki annyira szeret minket, és aki mindenáron a boldogságunkat akarja, adja AZ egyetlen járható utat nekünk. „Tegyétek az első helyre Istent, drága gyermekek!” Ez azt jelenti, hogy hozzuk be a Mindenhatót az életünk központjába, és a többi áldása kíséri majd. Mária képes meglátni, hogy akarjuk Isten áldását. De anélkül, hogy ezt felfognánk, a falakon kívülre toljuk a Mindenhatót... Ez nem fog működni!! Ha a férjem, a feleségem, a munkám az életem középpontjában van, akkor át kellene helyezni őket, mert ők Isten helyét foglalják el, és felkészülök, hogy előbb utóbb ki fogok ábrándulni. Egyedül Isten az igazi boldogság forrása, valamint az igazi békéé. De ha a férjem, valamint a munkám alárendelem ennek a forrásnak, Jézusnak, akkor áldás és béke fog rájuk szállni, és mi együtt fogunk csatlakozni a kimeríthetetlen forráshoz.

„Mondj le mindenről, ami miatt eltávolodsz az Úrtól. Imádjad, egyedül Őt, Ő a páratlan igazi Isten. Veled vagyok, és az oldaladon fogok maradni”, Szűz Mária mondja ezt nekünk.

Marthe előrehaladása

A nagyszerű francia médium ügyének római előrehaladása. Marthe hamarosan hivatalosan is a boldoggá avatandó jelöltek között lesz. Ez az, amit Fr. Pichon (ő a Foyer de Charité in Châteauneuf de Galauré vezetője) bizalmasan közölt velünk Medjugorje-i zárandoklata alatt múlt tavasszal. Nagyon jóindulatú mindenkivel, akivel csak találkozik, valamint az egész világgal is. Imádkozunk, hogy a tanúságtételének hatására minél több ember csatlakozzon a keresztényekhez.

Mindnyájunk számára példa lehet, ahogy Marthe készült az úrvacsora fogadására. Ezt mondta:

„Akkor is mennünk kell áldozni, ha nem érezzük a hatalmas gyönyört a szent ostya magunkhoz vételében. Ez nem sütemény, hanem kenyér, amivel szükségből kell táplálnunk magunkat.

Mathe soha nem áldozott anélkül,

hogy először ne gyónt volna, és mindig megújította Istenhez való hűségét.

Néhány idézet Marthe-tól:

„Ő, te, ki szenved a sötét éjszakában, nézz mélyen szívedbe, és ha bármilyen emlék vagy vágy Jézus útjában áll, hát felejtsetd el őket, és engedd be Jézust.”

„Ki el van veszve, támaszkodjon Istenre!”

„Nem imádkozni és szeretni teremtett a gyermek szíve? Miért van belőlük oly kevés, ki imádkozik? Gyönyörűbb nem jutott még el Istenhez, mint egy kisgyermek imája. Az összegyűlt gyermekek imája a legszebb a Mennyországban. Édesanyák, segítsetek gyermekeiteknek imádkozni, és Isten megtalálja saját dicsőségét bennetek! Biztosak lehettek, hogy az angyalok a gyermekekkel együtt imádkoznak.”

Legdrágább Gospa, dicsőséged sosem múlik el, mi beléd kapaszkodunk, és az élet szavaiba! *Emmanuel nővér*

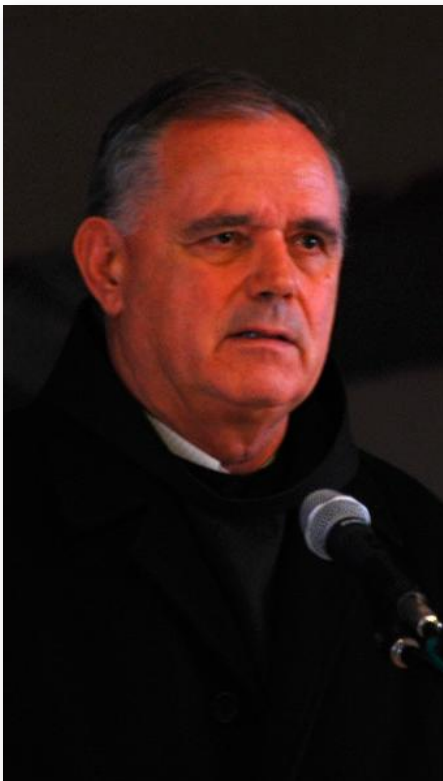
Statisztikai adatok 2011. szeptember

Kiszolgáltatót szentostyák száma:	300.500	
Koncelebráló papok száma:	5441	naponta 181

Jozo atya katekézise

Drága gyermekek!

Arra hívlak benneteket, hogy ez az idő a tanúságtétel ideje legyen számotokra. Ti, akik Isten szeretetében éltek és megtapasztaltátok ajándékait, tegyetek tanúságot szavaitokkal és életetekkel, hogy ez mások öröme és buzdítására legyen a hitben. Véletek vagyok és szüntelenül közbenjárok mindnyájatokért Istennél, hogy hitetek Isten szeretetében mindig élő és örömteli legyen. Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra.” (2011.09.25.)

Drága Testvéreim!

Ezt az üzenetet nem lehet kikerülni azzal, hogy másokat érint. Az üzenet eleje azonnal a jelenbe állít minket, és úgy nevezi, hogy a mi tanúságtételünk ideje. Az Úr szokása volt, és hasonlóképpen cselekedtek az apostolok is,

amikor övéiknek így szóltak: „Legyetek, illetve tanúim lesztek...”

A jelen korban megszoktuk a hamis tanúkat, a korrumpált tanúkat beszédeit. Viszont, az utóbbi idő az annyi gyönyörű zárandoklat élményével Európában és a világban, mint a fiatalok találkozója a Szentatyával Madridban, a fiatalok zárandoklata Medjugorjéba, Mária Bistricába, Sinjbe és Siroki Brieg-be, új tanúságtételeket hoz, amelyekben minden zárandok az Istennel, az Ő szeretetéről és jelenlétéről vall.

Ezek a tanúságok nem magánjellegűek, hanem ajándék nekünk és másoknak. Az ősz folyamán leszünk a gyümölcsöket. Sok országban a föld bőséges termést hozott. Ezek a gyümölcsök számunkra és nekünk ajándékok. Ezért szoktuk ünnepelni a hálaadó vasárnapot minden gyümölcsért. Ott ahol kedvezőbbek voltak a feltételek, a gyümölcsök is bőségebbek és zamatosabbak voltak. Így van ez velünk is. Minél inkább nyitottabbak vagyunk Isten, szeretete és kegyelme felé, annál bőségebb a gyümölcs. Gyümölcskertjeink nem tudják elrejteti a gyümölcsöket. Láthatóak, és a szakember azonnal megkülönbözteti, az érett gyümölcsöt az éretlentől, a rothadó és rossz gyümölcsöt a jótól.

A mi keresztény tanúságtételünk hasonló az iskolai vizsgákhoz, vagy termő fához, termő szőlős kerthez. Gyakran lehet hallani, hogy tanultunk, művelődünk, és hogy sokat tudunk a hitről. Tudni és hinni viszont nem ugyan az. Hinni és úgy cselekedni, hinni és úgy élni, ez ugyan az. Az ember bemagolhatja a 10 parancsolatot, s ugyanakkor nem éli, s nem teljesíti azokat. Ez az idő nem a dialógus, teóriák, esetleg statisztikák gyűjtésének az ideje, hogy mennyi találkozó, ünnepség és zárandoklat volt.

Ez az idő a szeretetben megélt idő élete Istennel és a felebarátokkal. A hi-

tünkkel való ismeretünk hajt, szinte kényszerít, hogy Istenről beszéljünk, hogy tanúságot tegyünk ajándékairól, hogy akaratával szinkronban éljünk. A fiatalok és a Pápa találkozása sok embert buzdított, akik a hitről szinte semmit nem tudtak. Egy hét alatt Medjugorjében a fiatalok megtanultak imádkozni, dicsőíteni, magasztalni Istent, és sok más ember számára buzdítólag hatottak. Az ige és a megélés keresztény életünkben úgy tartoznak egymáshoz, mint a madár két szárnya a repüléshez. Hasonlóképpen mind a két kezünk, melyekkel dolgozunk, és két lábunk, amelyekkel járunk. A Szűzanya azt mondja, hogy szavaink buzdítóak kell, hogy legyenek, úgyszintén jócselekedeteink is mások öröme.

El tudjátok képzelni, hogy a látnokok ez alatt a 30 év alatt hány millió ember számára jelentettek buzdítást? Emlékszünk gyermekkorukra, amikor meg voltak rövidítve mindattól, ami más gyermekeknek meg volt. A sport és a játék helyett a zárandokokkal imádkoztak. A tenger melletti pihenés helyett a zárandokokat tanították imádkozni, vezetve őket a jelenések vagy a Krizsevác hegyére. Emlékszünk arra, hogy Vicka képes volt naponta 30x a zárandokokkal felmenni a hegyre imádkozni. Tanúságot tenni. Ma, mint felnőtt embereknek felelősségük van családjaikban gyermekeik neveléséért.

Soha nem hagyták a zárandokokat magukra, hanem mindent megtettek, amit ember megethet. Sokan azt mondták, hogy missziójuk véget ért. Ők tanúságot tettek a Szűzanyáról, a mi részünk pedig az, hogy ezt elfogadjuk és megéljük. Ők nem fejezték be missziójukat. Minden zárandok, aki találkozik és hallja a látnokokat, el kezd változni. Megtalálja az utat a gyónáshoz és megtérve boldogan tér haza. Boldogan tesznek tanúságot a világ minden kontinensén,

gatás közössége, amely keresztény család, egészséges Egyház, és egészséges vallásosságot gyakorol. A Szűzanya könnyörög és tanít minket, hogy hitünk mindig élő legyen, Isten akaratával meg egyező. Ő nem vezet bennünket nézeteltérésekbe, nem oszt meg másoktól, hanem mássá tesz minket – boldognak és áldottnak. Semmi sem olyan szép, mint hallani és látni egy boldog keresztényt, akinek élete gyümölcsöző, teljes, áldott.

Drága testvéreim, ez az üzenet nekünk szól és mindenkinek. Ne engedjük át a fülünkön. Ne vessük el, ne mondjuk, hogy nem ismerem.

Ez az idő a tanúk és tanúságok ideje. Legyetek kitartóak.

Ebben a hónapban a következő szándékokra fogunk imádkozni:

1. A látnokokért, a zarándokokért, hogy egymásra hassanak, hogy egymásnak tanúságot tegyenek. Hogy a látnokok és a plébánia hívei imával és áldással fogadják és útra bocsássák a zarándokokat.

2. A medjugorjei bizottságért, s minden papért, hogy a Szentlélek megnyissa szívüket, hogy megtapasztalhassák Medjugorjében az Isten ajándékait és tanúságot tegyenek.

3. Minden papért, minden zarándok megtéréséért, különösen, akik a bűnbánat szentségében keresik megtérésüket Istennel és a felebaráttal. Minden zarándokért, hogy megszeressék a rózsafüzért és a Szentírást.

minden helyen. Gondolkodjunk el, emlékezzünk az elhunyt Slavko atyára, az ő életére, áldozatos munkájára. Hányan hallották meg Isten hívó szavát az ő hangjában, az ő imájában, a kegyelmet és ajándékot, melyet magukkal vittek családjaikba.

Milyen szép ma a Szűzanya gondolata, hogy tanúságot tegyünk szóval, cselekedettel és egész életünkkel. Ez hiányzott a farizeusoknál, Jézus esküdt ellenségeinél. Ez hiányzik azoknak az embereknek, akik elszakadtak a plébániai közösségüktől, s nem járnak rendszeresen a Szentmisére és nem járulnak a szentségekhez. Ezekben az években Medjugorjében van a bizottság, amely az Egyház nevében, az egész Egyháznak tanúságot tesz csak arról, mit láttak, hallottak, mit éltek itt meg. A gyümölcsöket nem lehet elrejtteni. A bizottság nem fogja letagadni a gyümölcsöket. Ne feledjük, hogy Medjugorjében vannak olyanok is, akik nem tesznek tanúságot, s nem élnek az üzeneteket, hanem saját anyagiasságukat és mást. Vannak, akik méltatlanul és elfogadhatatlanul élnek, Medjugorjét teljesen ismeretlenül. Képzeljétek el, hogy a Szűzanya kéri a családi ima megújítását, böjtöt, az Ol-táriszentség iránti tiszteletet. Medjugorjének hány lakosa van, akiket nem lehet

a plébániához tartozónak nevezni, mert csak a vendéglátás, a turizmus miatt vannak itt, és az üzenetek nem érdeklik őket. Képzeljétek el a zarándokokat és szervezőket, akik csak azt számolják, hogy hányszor jöttek el ide, s nem azt, hogy hányan tértek meg, mert nem is törekednek erre. Könnyű - a zarándokokkal szemben, akik azért jöttek ide, hogy Istent megtalálják - hibát elkövetni. Aki a világ másik végéről csak azért jött ide, hogy találkozzon és megélje az Egyházat, amely hisz és imádkozik. Komolyan és felelősségteljesen válaszoljunk a Béke Királynője meghívására.

Mi imaközösség vagyunk, a Láto-

